

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 35. Constantii obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. Thraciam aditus est, celeriter occupa-
 A. C. 361. tis, Naissæ substitit, donec universus
 sequeretur exercitus. Hic demum et-
 iam aperte Christum negavit; quippe
 Ep. 38. p. in epistola, ad Philosophum Maximum
 128. data, ubi se ex Gallia in Illyricum com-
 measse narrat, hæc verba leguntur:
*aperte Diis servimus, & copiarum mul-
 titudo, quæ me sequitur, in Deos pia
 est. Publice boves immolamus, jamque
 Diis plures Hecatombes in gratiarum
 actionem sacrificavimus. Dii me jubent
 puritatem, quantum possum, servare, &
 libenter obedio. Magnam mihi laborum
 mercedem promittunt, si mibimetipsi non
 desim.*

§. XXXV.

Constantii obitus.

Constantius, bello Persico impeditus,
 non statim ipse in Julianum movere
 poterat, cujus prosperam armorum for-
 tem Edessæ rescivit, quo adversus Sa-
 porem pugnaturus, pervenerat; cum
 vero sequenti die, Persas recessisse, ei
 fuisset relatum, promptissime Antio-
 chiam rediit, atque inde, exeunte au-
 tumno, ut Constantinopolim veniret,
 iter ingressus est. Tarsum adventantem
 Am. Marc. invasit febricula, quam itineris agitatio-
 XXI. c. 15. ne depelli posse speravit, sed frustra,

nata

nam in primo exinde diverticulo hære-^{Sæculum IV.}
 re coactus est, nempe Mopsucrene, id ^{A. C. 361.}
 est, ad fontem Mopsi, qui Deus est Ci-
 liciaë, oraculis celeberrimus. Fons hic
 ad radices montis Tauri in ultimis Pro-
 vinciaë versus Cappadociam finibus inve-
 nitur. Ibi Constantius morti proximum ^{Socr. II. c.}
 se sentiens, baptizari voluit, quod huc-^{47. Philost.}
 usque distulerat, atque manu Euzoii ^{VI. c. 5.}
 Episcopi Antiocheni Ariani ablutus est.
 Mortuus est itaque in hæresi tertio No-^{Ath. de Sy-}
 nas Novembris, Tauro, & Florentio ^{nod. p. 907.}
 Consulatum gerentibus, nempe tertia
 Nov. anno 361. annum vitæ agens qua-
 dragesimum quintum, Regni sui ab obi-^{Chron. Idac.}
 tu Constantini Magni Parentis ejus vi-^{an. 361. Chr.}
 gesimum quintum. Christianæ Religio-^{Pasch. pag.}
 nis simplicitatem anili superstitione tur-^{294.}
 bavit, cumque eam examinare cuperet ^{Ann. XXI.}
 majori curiositate, quam vera a falsis de-^{c. 36.}
 finiendi desiderio, plurimarum divisio-
 num causa fuit, quas deinde lites de no-
 mine serendo augebat. Vecturas publi-
 cas pessumdedit, dum Episcoporum ca-
 tervas ad Concilia advehi jussit, in qui-
 bus se ipsum Religionis arbitrum consti-
 tuebat. Ita de eo loquitur Ammianus
 Marcellinus, qui cum sit gentilis, suspen-
 ctus esse non potest.

Extincto Constantio, ex comitatu
 Proceres ad Julianum delegarunt duos
 Comi-

Sæculum IV. Comites, qui rogarent, ne moraretur
 A. C. 361. in Orientem venire, omnes enim im-
 perata facturos. Ipsum legati Naiffæ in
 Dacia invenerunt, Aruspices super ani-
 malium exta, & Augures de avium vo-
 latu consulentem, atque ominum am-
 biguitate perplexum. Tandem gratissi-
 mus nuntius animum confirmavit; tunc
 in Thraciam movit, atque undecima
 Dec. ejusdem anni 361. Constantinopo-
 lim ingressus est. Illuc etiam Con-
 stantii corpus, Joviano, postea Impe-
 ratore, Duce translatum, & pone
 Constantinum Magnum in Ecclesia
 Apostolorum Cæsarea pompa
 sepultum.

FINIS TOMI III.

INDEX